

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 05-25

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד תומר דגני חנית

לבין:

הנקבל

דר' זאב וילר

ע"י ב"כ - עו"ד אלון ארז

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר זאב וילר הוא רופא מורשה (להלן – ד"ר וילר או הנקבל), אשר השכיר יחידת דיור שבבעלותו לשני בני זוג (להלן – הדיירים).

2. במהלך תקופת השכירות, בשנת 2018, נכנס הנקבל לדירה באמצעות מפתח שהיה ברשותו, ארבע פעמים, ללא היתר וללא תיאום מוקדם עם הדיירים. בשני מקרים, נכנס הנקבל לחדר השינה של הדיירים, והתבונן בדיירת, שהייתה עירומה. במקרה נוסף, התקרב הנקבל לסל הכביסה של הדיירים, הוציא ממנו שני תחתוני נשים, והכניס לסל שני תחתוני נשים אחרים שהיו בכיסו.

פסיקת בית המשפט

3. בגין התנהגותו זו, הוגש נגד דר' וילר כתב אישום לבית משפט השלום בנתניה (ת.פ. 11492-02-22), בו יוחסו לו עבירות של הסגת גבול, לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ופגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(1) בצרף סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

4. הנקבל הודה בבית המשפט באשמות שיוחסו לו, ובית המשפט גזר עליו, ביום 12.9.2024, עונש של חמישה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, וכן ארבעה חודשי מאסר ע"ת למשך שלוש שנים.

בתביעה אזרחית שהגישו הדיירים נגד הנקבל, הוא חוייב בתשלום פיצוי בסך 1.5 מליון ש"ח.

הקובלנה

5. בעקבות הרשעתו של הנקבל בבית המשפט, הוגשה נגדו קובלנה לוועדת המשמעת של משרד הבריאות, בה נטען, כי במעשיו המפורטים לעיל, הוא גילה התנהגות שאינה הולמת רופא וכן הורשע בעבירה פלילית, לפי סעיפים 41(1) ו- (5) לפקודת הרופאים.

דו"ח ועדת המשמעת

6. לאחר הגשת הקובלנה, מינה שר הבריאות ועדת משמעת לדון בקובלנה, בהרכב: דר' רן שוויד, יו"ר; דר' ורד חרמוש ועו"ד רות הורן – חברים. הנקבל הודה במעשים המיוחסים לו בכתב הקובלנה, והדיון בוועדת המשמעת התנהל לעניין אמצעי המשמעת בלבד, שמן הראוי להטיל עליו.

7. בדוח שהגישה ביום 28.4.25, ציינה הוועדה, בין היתר:

"הנקבל שב וביצע את המעשים שהביאו להרשעתו, ארבע פעמים... חזר ונכנס ללדירה, ללא רשות, אף שמיד לאחר הפעם הראשונה, הדייר הבהיר לנקבל שכניסתו ללא אישור וללא תיאום לא מקובלת, וכי התנהלותו גרמה למתלוננת לבהלה ולסערת רגשות".

עוד ציינה הוועדה כי התנהגותו של הנקבל אינה תואמת את הדרישה מרופא להיות "אדם הגון", שכן:

"אדם הגון לא נכנס לביתו של אחר שלא בידיעתו ושלא ברשותו, וממילא, לא מחטט בסל הכביסה וודאי שאינו מחליף תחתונים בכאלה שהביא עמו. פשיטא גם, שמדובר במה שהיה מתוכנן ונעשה בכוונת מכוון".

8. לקולה, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של הנקבל, בגילו המתקדם (בן 75), במכתבי ההמלצה החיוביים שניתנו אודותיו, ובעובדה שחלפו כבר שבע שנים מאז האירועים. עוד ציינה הוועדה, כי הנקבל שילם לדיירים פיצויים בגין התנהגותו, בסך של 650,000 ש"ח.

אשר על כן, ממליצה הוועדה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.

החלטה

9. סבורני, כי אמצעי המשמעת של נזיפה, המומלץ על ידי הוועדה, נוטה לקולה, נוכח התנהגותו המבישה והמחפירה של הנקבל, אשר פגע קשות בפרטיותם של הדיירים, ואף גרם למשבר בין בני הזוג. כל זאת עשה הנקבל תוך תכנון מוקדם, ו"בכוונת מכוון", תוך שהוא שם ללעג את הצורך והחובה שרופא יהיה "אדם הגון", קביעת הוועדה נכבדה. התלבטתי לא מעט, אם אין זה ראוי להתלות את רישיונו של הנקבל, ולו לתקופה קצרה, וזאת נוכח התנהגותו הנפסדת והבלתי הולמת בעליל – בין כרופא ובין כאדם מן הישוב.

10. עם זאת, נתנה הוועדה את דעתה גם לנסיבות המקילות של הנאשם, גילו המבוגר, תקופת הזמן שחלפה מאז האירועים, ולעובדה ששילם לדיירים פיצוי בסכום ניכר של 650,000 ש"ח.

סוף דבר - הנני מחליט, ולא בלב קל, לאמץ את המלצת הוועדה ולהטיל על הנקבל, דר' זאב וילר, אמצעי משמעת של נזיפה.

ניתן היום, 15.5.25, יז אייר התשפ"ה.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)